"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ଯାହା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାହା ତୁମ ହୃଦୟରେ ଛାପି ହୋଇଯିବା ଉଚିତ୍, ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳରେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବା ପାଇଁ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସଦାସର୍ବଦା ସତେଜ ରହିବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେପରି ଗରମ ସମୟରେ ପଙ୍ଖା ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ସତେଜ କରିଦେଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ସର୍ବଦା ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଉଥାଅ ତେବେ ସତେଜ ରହିପାରିବ । ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି -- ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଲାଗିବ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ କାହିଁକିନା ଏହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେବ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଉଥିବା ପିଲାମାନେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପଙ୍ଖା ଘୁରିଲେ ସମସ୍ତେ ସତେଜ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ବସିଲେ ବହୁତ ସତେଜ ହୋଇଥାଅ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଯଦି ନ ବୁଝିବେ ତେବେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଥିବ ଯେ ଆମେ ଚକ୍ରଧାରୀ ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇଛୁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଥିବାର ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଏକତ୍ର ଚିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏକେଲା (ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ) ଥିବା ସମୟରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇପାରିବା । ଏହି କଥା ତ' ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି — ବାବା, ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାରେ କେତେ ସମୟ ଲାଗିବ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲେ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ । ପୁଣି ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେଉଛ । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହିଁ କୁହାଯିବ । ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ତ' ଶିବବଂଶୀ ହେବାକୁ ପଡିବ, ପୁଣି ବାବା ବସି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଅକ୍ଷର ତ' ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଆମେ ନୂଆ ବିଶ୍ୱରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ହେଉଛୁ । ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବାରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିଥାଏ । ଶିବବାବା ହିଁ କରାନ୍ତି । ତେଣୁ ଶିବବାବା ଆମକୁ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକଥା ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବେ, ଏଠାରେ ନୁହେଁ । ଏହା ହେଉଛି ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବାର ଯୁଗ, ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀକୁ ଯିବା ପାଇଁ, ଯାହାକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ-ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ । ବିଷ୍ଣୁ ଥିଲେ ସତ୍ୟଯୁଗର ମାଲିକ ଏଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଉଭୟ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ପିଲାମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବାପାଇଁ । ଏଥିରେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆ, ନୂଆ ବିଶ୍ୱରେ, ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗ ବିଶ୍ୱରେ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ହେବାର ଅଛି । ଏହାଠାରୁ ଉଚ୍ଚପଦ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏଥିରେ ତ' ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ।

ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ତୁମେମାନେ ବୁଝାଉଛ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । କୁହ, ଏହା ବହୁତ ବଡ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ଏହାକୁ ଆତ୍ମିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ଚିତ୍ରରେ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । କିପରି ଲେଖିବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିବ । ତୁମେ ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଷ୍ଣୁବଂଶୀ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀ-ଦେବତା କୁଳର ଥିଲୁ, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, ଭାରତରେ ତୁମେ ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲ । ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି । ଶିବବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି — ହେ ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଥିଲ । ଶିବବାବା ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ଏହିମାନେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ, କେହି ବି ପୂଜାରୀ ନଥିଲେ । ପୂଜାର କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ହିଁ ପୂଜାର ନୀତି ନିୟମ ଆଦି ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହା ହିଁ ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ଅବିନାଶୀ ବାବା ଶିବବାବା ବସି ଆମକୁ ସବୁକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷପତି ଅଥବା ବୃହସ୍ପତି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ବୃକ୍ଷପତି ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ତୁମେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଛ । ଯେଉଁ ଦେବତାମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ ପୁଣି ସେମାନେ କୁଆଡେ ଗଲେ ? ଏମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତଳକୁ ଆସିଥିବେ, ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷରକୁ ନୋଟ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ହୃଦୟରେ ହେଉ ବା କାଗଜରେ ହେଉ ? ଏକଥା କିଏ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ? ଶିବବାବା । ଇଏ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଲୌକିକ ପିତା ତ' ଦେହଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ପାରଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ

ମନେପକାଉଛ — ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ବାବା କହିବାରୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି — ହେ ପିଲାମାନେ । ତେଣୁ ଇଏ ବେହଦର ପିତା ହୋଇଗଲେ ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବୀ ଦେବତା ପୂଜ୍ୟ ଥିଲ ପୁଣି ତୁମେ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛ, ଏହା ହେଲା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ରାବଣକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ ରାବଣ ମରୁନାହିଁ । ୧୨ ମାସ ପରେ ପୁଣି ରାବଣକୁ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟୁ, ରାବଣ ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ବିକାରର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଥିଲେ, ଏବେ କଳିଯୁଗୀ ପୁରୁଣା ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆ ହୋଇଯାଇଛି, ଏହି ଚକ୍ର ଏହିଭଳି ଘୂରିଚାଲିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାବଂଶୀ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବସିଛ, ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ, ଏବେ ଆଉ ଶୂଦ୍ର କୁଳର ନାହୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ଚାଲିଛି । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ହେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସୁଖ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ? ସତ୍ୟଯୁଗରେ । ଦୁଃଖ କେଉଁଠି ଅଛି ? ଦୁଃଖ ତ' କଳିଯୁଗରେ ଅଛି । ଶିବବାବା ହିଁ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ସୁଖର ହିଁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ହିଁ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ତୁମର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଡ ହେବ ତେଣୁ କାନ୍ଦିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ନୂଆ ନେବେ, ଜାଣିବେ ଯେ ଆମର ଶରୀର ଏବେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ପିଲା ସତ୍ତୋଗୁଣୀ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ପିଲାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଭାବନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସିଏ ତ' ପୁଣି ବିକାରୀ ଗୃହସ୍ଥୀରୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବିକାର ବିଷୟରେ ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିକାର ବିଷୟରେ କିଛି ଜଣାନଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଭ୍ରଷ୍ଠାଚାରୀ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ନାହିଁ । ପୁଣିଥରେ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ତେବେ କିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବ ? ଏଠାରେ ତ' ଜଣେ ହେଲେ ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ହେଲା ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଯୁଗ । ବାବା ଆସି ପଥରବୁଦ୍ଧିରୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି । କଥାରେ କୁହାଯାଏ ସଙ୍ଗ ଉଦ୍ଧାର କରେ କୁସଙ୍ଗ ବୁଡାଇଥାଏ । ସତ୍ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବାକି ଦୁନିଆ ହେଲା କୁସଙ୍ଗ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ କରାଇଯାଉଛି, ପୁଣି ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ କିଏ କରୁଛି ? କହୁଛନ୍ତି ଆମେ କ'ଣ ଜାଣିଛୁ! ଆରେ ନିର୍ବିକାରୀ କିଏ କରୁଛି ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା ହିଁ କରିବେ ନା । ବିକାରୀ କିଏ କରୁଛି ? ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ' କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କାହିଁକିନା ଏହା ରାବଣରାଜ୍ୟ ଅଟେ । କାହାର ବାପ ମରିଗଲେ, ପଚାର କୁଆଡେ ଗଲେ ? କହିବେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଲେ । ଆଚ୍ଛା, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସିଏ ନର୍କରେ ଥିଲେ ନା । ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନର୍କବାସୀ ଅଟ ନା । ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ କେତେ ସହଜ ଅଟେ । ନିଜକୁ କେହି ବି ନର୍କବାସୀ ବୋଲି ଭାବୁନାହାନ୍ତି । ନର୍କକୁ ବେଶ୍ୟାଳୟ, ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଶିବାଳୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଥିଲ ପୁଣି ତୁମକୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ଗାୟନ ରହିଛି - ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ । ତୁମର ମନେଅଛି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମବାଲା ହିଁ ଆସିଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପତିତ ହୋଇଛ, ପୁଣି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ଅଛି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପତିତ ପାବନ ଆସ, ତେଣୁ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦେଉଛନ୍ତି କି ଏକମାତ୍ର ପରମ ସତଗୁରୁ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବସି ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି । ବାକି ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ଆଦି ନାହିଁ । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ପ୍ରଜା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲେ, ଏବେ ନାହାନ୍ତି, ପୁଣି କୁଆଡେ ଗଲେ ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଯିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି ସିଏ ପୁଣି ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଯିବା ଦରକାର । ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ଏହି ପାଠଶାଳା ଅଥବା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆସିଛୁ, ଯେଉଁଠାରେ କି ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛୁ । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ପାସ୍ କରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ନାହିଁ, ତାହେଲେ କେହି ପ୍ରଜାରେ ବହୁତ ସାହୁକାର ହେବେ, କେହି କମ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶିବବାବାଙ୍କର ମତରେ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ବା ଦେବୀ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାହାକୁ ଶ୍ରୀ ବୋଲି କହିପାରିବା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାକୁ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଅମୁକ... ତେବେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭାରତ ଦିନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଭାରତର ମହିମା ହିଁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତର ବହୁତ ମହିମା ସହିତ ନିନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତ ବିଲକୁଲ୍ ଧନବାନ୍ ଥିଲା, ଏବେ ବିଲକୁଲ୍ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି - ଆମେ ନିର୍ଗୁଣ, ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏକଥା ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ ଦୟାର ସାଗର ଥିଲେ କି, ଦୟାର ସାଗର ତ' ଜଣଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି, ଯିଏକି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସିଏ ତୁମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁକରି ବାବା ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି — ମୋତେ ମନେପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ତୁମର ଜନ୍ମଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ପୁଣି ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବାର ଅଛି । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଥିଲା ପୁଣି ଥରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆସିବ । ଏହି ଦୁନିଆ ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ହେବ ପୁଣି ବାବା ଆସି

ଏହାକୁ ପବିତ୍ର କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ରାବଣ ପତିତ କରୁଛି, ମୁଁ ତୁମକୁ ପବିତ୍ର କରିବାପାଇଁ ଆସିଛି, ବାକି ଏମାନେ ତ' ଯେପରି କଣ୍ଢେଇମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାନାହିଁ ଯେ ରାବଣକୁ ୧୦ଟି ମୁଣ୍ଡ ଥିବାର କାହିଁକି ଦେଖାଉଛନ୍ତି ? ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ୪ଟି ଭୂଜା ଥିବାର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ କ'ଣ ହୋଇପାରିବେ, ଯଦି ୪ ଭୂଜା ବାଲା ମନୁଷ୍ୟ ଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ପିଲା ଜନ୍ମ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେବା ଦରକାର । ଏଠାରେ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଇଟି ଭୂଜା ରହିଛି । ତେଣୁ ଏମାନେ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କେତେ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କମାଲ୍ ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ' ବାବା ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମେ ହିଁ ମୋତେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କହୁଛ - ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଧିକାରୀ... ଏହା ହିଁ ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଅଟେ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଛ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମ ପାଖରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ଥିଲା, ଆମେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲୁ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଏକାକୀ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ତେଣୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯିବ ନା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଏହି ଶକ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା ? ବାବାଙ୍କଠାରୁ । ବାବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି ନା । କେତେ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ବୁଝିବା ସହଜ ଅଟେ ନା । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମକୁ ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଅଛି । ପତିତମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ପତିତ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥା'ନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ତାଙ୍କର ଭକ୍ତ ଅଟୁ । ପବିତ୍ର ଦେବୀ ଦେବତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅଧାକଳ୍ପ ଚାଲିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଭଗବାନ ମିଳିଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ — ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ, ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେବାପାଇଁ ଆସିଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଆସିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କ'ଣ କୌଣସି ବଳଦ ଗାଡିରେ ଆସିବି । ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ, ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରା କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କରି ଶରୀରରେ ଆସୁଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ କନିଷ୍ଠ, ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ବାବା ଆସି ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଖେଳ ଅଟେ, ଯଦି ଏହାକୁ ନ ବୁଝିବ ତେବେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ କେବେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ହେବ । କୁସଙ୍ଗରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କରିବା ପାଇଁ । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

ବରଦାନ:- ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର କୌଣସି ବି ସେବା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରୁଥିବା ବେହଦ ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବେହଦ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସେବାରେ ତୀବ୍ରଗତି ଆଣ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ କରୁଛୁ ତ, ଏବେ ବ୍ୟସ୍ତରେ ରହିଯାଉଛୁ ଯେ ସମୟ ହିଁ ମିଳୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର କୌଣସି ବି ସେବା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବେହଦର ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ, କେବଳ ମନର ବୃତ୍ତି ଯଦି ବେହଦ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତି ରହିଥିବ ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ବାତାବରଣରେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ବେହଦ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ସେତେ ସେତେ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରର ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବାର ସେବା କରିବା ହିଁ ବେହଦ ସେବାଧାରୀ ହେବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶିବପିତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହୁଥିବା ଶିବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାର ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****